

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19525/2024
08.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије – Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, кога заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11973/19 од 28.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11973/19 од 28.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ се као недозвољена ревизија тужоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11973/19 од 28.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4134/18 од 17.06.2019. године, укинут је платни налог издат решењем истог суда Пл. 582/18 од 05.02.2018. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да плати тужиоцу 193.116, 07 динара са законском затезном каматом која на износ главног дуга 126.000,00 динара тече од 14.05.2019. године до исплате и обавезан тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 6.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11973/19 од 28.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 4134/18 од 30.03.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. у вези са чланом 506. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23– др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 2. ЗПП, оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужилац уз ревизију није приложио судске одлуке које би поткрепиле његову тврдњу о постојању различитих судских одлука у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна, па није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о одбијању захтева тужиоца не одступају од постојеће судске праксе у тумачењу и примени материјалног права – одредби чл. 277. и 313. Закона о облигационим односима, имајући у виду да је тужени исплатио главни дуг током овог поступка, а да тужилац није приложио доказе о висини свог потраживања на име неизмирене законске затезне камате коју је по пријему главног дуга и на основу једностраног обрачуна који је захтевао преиначеном тужбом. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени наведених законских одредби и правила о терету доказивања висине потраживања, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужилац садржином ревизијских навода указује на погрешну примену правила о терету доказивања из члана 231. Закона о парничном поступку. Међутим, посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права и због разлога прописаних чланом 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како у конкретном случају висина потраживања тужиоца (193.116,07 динара), не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП, јер је реч о спору мале вредности.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић